

MERT HÜSEYİN AKGÜN**FETÖ'nün siyasi kanadı: pragmatik ittifaklar-siyaset üstü yapılanma**

FETÖ'nün siyasi kanadına ilişkin tartışmalar [CHP](#)'nin üç grup başkanvekilinin 10 Ocak'ta Meclis Başkanlığına FETÖ'nün siyasi ayağının araştırılması için bir araştırma önergesi vermesiyle yeniden alevlendi. Şunu hemen vurgulayalım: FETÖ'nün siyasi kanadı tartışmasında sağlıklı bir sonuca varabilmek ancak örgütün kendine özgü yapısını anlamakla mümkündür. FETÖ'nün ne olduğunu veya olmadığını kavramadan, karmaşık örgütsel yapısını analiz etmeden varılacak her yargı nakis olacaktır.

Gülen ve örgütü elli yıla varan geçmişinde siyasi partilerin hem içinde hem de dışında kalmaya özen gösterdi. Örgüt için temel amaç siyasi iktidarlara konjonktürel ittifaklar kurmak ve fakat onlara gereğinden fazla angaje olmamaktır. Dolayısıyla örgüt içinde bulunduğu koşulları her zaman çok iyi değerlendirdi ve kendisini gücünün yanında konumlandırmaya çalıştı. Bu cihetle 2000'lerde liberal-demokrat söylemlerle öne çıkan Gülen'in 12 Eylül askeri darbesinin öncesi ve sonrasında orduyu destekleyen mesajlar vermiş olması veyahut 28 Şubat'ta Refah-Yol iktidarını deviren postmodern darbeye destek çıkması hiç de şaşırtıcı değildir. 12 Eylül'ün hemen ardından örgütün yayın organı *Sızıntı* dergisinin Ekim 1980 tarihli sayısında kaleme aldığı "Son Karakol" başlıklı yazıda "Ümidimizin tükendiği yerde Hızır gibi imdadımıza yetişen Mehmetçiğe bir kere daha selam duruyoruz" ifadelerini kullanan Gülen, 1997'de ise ordu-yargı-medya kışkıracıdaki Erbakan hükümetine "iktidardan çekilme" çağrısı yapıyordu.

FETÖ 80'ler ve 90'larda yıllarda da pragmatik bir tavırla iktidardaki her partiyle yakın ilişkiler kurmaya gayret gösterdi. Bu dönemde Türkiye'deki siyasetin parçalı yapısı ve koalisyon hükümetleri örgütü birden fazla siyasi partiyle ilişki geliştirmeye itmişti. Bir yandan sağ ve milliyetçi partilere yakın dururken diğer yandan sol partileri de ihmal etmiyordu. Bu noktada örgütün o tarihlerde kriminal yapısını büyük bir gizlilikle sakladığını ve henüz legal bir görünümle bu ilişkileri geliştirdiğini de belirtelim.

2000'lerin Türk siyasetine ise [AK Parti](#)'nin tek başına iktidarı damga vurdu. Ancak örgüt bilinenin aksine iktidarının ilk döneminde AK Parti kadrolarıyla yoğun bir ilişki kurmaktan sakındı. Zira hatırlanacağı üzere bu yıllar AK Parti'nin TSK ve yargı başta olmak üzere devlete egemen olan müesses nizamın hedefinde olduğu bir dönemdi. Bu sebeple AK Parti'nin geleceğini "belirsiz" gören örgüt temkinli bir tutum takınmış ancak AK Parti'nin kalıcı olduğunu anladığı tarihte onu desteklemeye başlamıştı. Bu arada örgütün AK Parti'nin ve toplumun geniş kesimlerinin askeri vesayet ve darbelerle mücadele kaygısını da ciddi şekilde istismar ettiğini ifade etmekte yarar vardır.

Bu pragmatik tutumun arkasında ise örgütün Türk demokrasisindeki önemli bir hastalığı

keşfetmesi yatar ki o da sivil veya askeri bürokratik vesayettir. Örgüt deyim yerindeyse asıl yatırımını "yolcu"ya değil "hancı"ya yaparak TSK, emniyet, yargı ve mülkiyede yaygın şekilde yapılandı. Böylece siyasi iktidarlar seçimle değişse de bürokrasideki kadrolarını muhafaza etmeyi amaçladı. Nihayet yeterli güce ulaştığına ve devlet teşkilatını büyük oranda ele geçirdiğine kanaat getiren örgüt 7 Şubat 2012'de AK Parti hükümetine karşı yargı vasıtasıyla ilk atağını yapmış, bunu 17-25 Aralık (2013)başarısız darbe girişimi izlemiş ve 15 Temmuz 2016'da son ve en güçlü kozunu kullanarak askeri darbeye teşebbüs etmişti.



Bu aşamada örgüt iktidarı hedef alırken muhalif parti ve kesimlerle iş birlikleri kurmaya çabaladı. Nitekim henüz 2010'da CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın bir "kaset kumpası"yla görevi bırakmak zorunda kalması bunun bir hazırlığı olarak değerlendirilebilir. Bu olaya dair halihazırda aralarında Gülen'in ve eski emniyet mensuplarının da olduğu 171 sanıklı bir davanın görülmekte olduğunu not edelim.

Hatırlanacağı üzere örgüt 17-25 Aralık, "MİT tırları" operasyonlarında ve sonrasında illegal yüzünü açıkça göstermeye başlamış ve devletin milli güvenlik siyasetini en düzeyde belirleyen Milli Güvenlik Kurulu (MGK) tarafından "milli güvenliğimizi tehdit eden ve kamu düzenini bozan iç ve dış legal görünüm altında illegal faaliyet yürüten paralel yapılanmalar ve illegal oluşumlar" olarak nitelenmişti. Devleti ontolojik olarak tehdit ettiği artık MGK açıklamalarına dahi yansıyan bu örgütün tasfiyesi için tüm siyasi partilerin FETÖ'yle mücadeleyi siyaset üstü bir mesele olarak görmesi beklenirdi.

Ancak ne yazık ki 2014 ve sonrasında FETÖ'yle mücadelenin CHP tarafından yeterince sahiplenilmediğine hatta zaman zaman CHP'nin ona sahip çıktığına ve örgüt tarafından araçsallaştırıldığına şahitlik ettik. Buna örgütün propaganda kanalları olan ve kapatılan medya organlarına ve Bank Asya gibi finans kuruluşlarına ilişkin destek niteliğindeki açıklamalarda/eylemlerde veya "kontrollü darbe" söyleminde rastlamak mümkündür. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, FETÖ'nün üst düzey sivil yöneticisi olduğu ve 15 Temmuz'u Gülen adına yönettiği gerekçesiyle halen aranan firari sanık Adil Öksüz için "Adil Öksüz konusunda bana 20 gün önce önemli bir bilgi geldi... (bu) Adil Öksüz'ün, MİT ajanı olduğuna dair bir istihbarattı"[1] diye konuşmuştu.

Oysa son gelişmeler Adil Öksüz'ün MİT elemanı olduğu iddialarının örgütün kendisi tarafından yayıldığını göstermektedir. FETÖ'nün MİT'ten sorumlu yöneticisi olduğu belirtilen ve **itirafçı olan S.Z. Öksüz'ü MİT personeli olarak gösteren sahte belgeyi örgüt mensubu diğer MİT personellerinin de yardımıyla kendisinin hazırladığını ve örgüt tarafından belgenin sosyal medyada dolaşıma sokulduğunu söyledi.** Bu konuda söylenebilecek daha pek çok şey olsa da CHP'nin 2013 sonrası FETÖ'yle mücadelede kendini ciddi bir muhasebeye çekmesi gerektiği açıktır.

Sonuç olarak siyasi partileri kendi nihai iktidarı için sadece aparat olarak gören örgütün kapsamlı bir "siyasi kanat" yapılanmasından ziyade diğer organları vasıtasıyla siyasileri etki altına almaya çalışarak dönemselsel ortaklıklarla yetindiğini ifade edebiliriz. Muhalefet partilerine düşen en önemli görev siyasi hesaplarla FETÖ'yle mücadeleyi sekteye uğratacak, örgütün takip ettiği stratejiye destek mahiyetinde olacak adımları atmaktan kaçınmak ve örgütün kendilerini istismar etmesine izin vermemektir. **İktidar ya da muhalefet fark etmeksizin tüm kesimlerin enerjisini FETÖ ve benzeri yapılarla daha etkin mücadeleye harcaması demokratik siyasal yaşamın geleceği için elzemdir.**

[1]

Abdülkadir Selvi, "Kılıçdaroğlu'nun açıklamadığı Adil Öksüz bilgisini açıklıyorum", **Hürriyet**, 27 Eylül 2016.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

> **Tarihe not düşen yargılamalar: Genelkurmay Çatı Davası (22.6.2019)**

SABAH

SABAH